

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Εγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἀπ. 1, 10)

Περίοδος Γ' - Ἔτος ΙΖ'
Ἀριθμ. φύλλου 707

Κυριακὴ μετὰ τὰ Φῶτα (Ματθ. 4,12-17)
13 Ἰανουαρίου 2013

Συντάκτης
† Ὁ Φλωρίνης Αὐγουστίνος

«Μετανοεῖτε»

«Ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς κηρῦσσειν καὶ λέγειν·
Μετανοεῖτε· ἤγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν»
(Ματθ. 4,17)

Ο τελευταῖος λόγος τοῦ Χριστοῦ ἦταν τὸ «Τετέλεσται» (Ἰω. 19,30), λόγος μὲ θεοειὰ σημασία. Ἄλλ' ὅπως ὁ τελευταῖος, ἔτσι καὶ ὁ πρῶτος λόγος ποὺ βγήκε ἀπὸ τὰ χεῖλη του, ἔχει μεγάλη σημασία. Καὶ ὁ πρῶτος λόγος εἶνε τὸ «Μετανοεῖτε» (Ματθ. 4,17). Ἄς ἀναλύσουμε τὴν ἔννοια τῆς μετανοίας, τὸ κορυφαῖο κήρυγμα τοῦ Θεανθρώπου.

Ἡ ἀνθρωπότης, ἀγαπητοί μου, εἶνε ἀσθενής. Νοσεῖ ποικιλοτρόπως. Καὶ ποιά ἡ αἰτία; Ἐπῆλθε διαταραχὴ στὸ σύμπαν, στὸ ἠθικὸ σύμπαν, λόγω παραβάσεως τοῦ ἠθικοῦ νόμου. Ὁ ἠθικὸς νόμος συνοψίζεται στὸ Δεκάλογο, ποὺ ἔλαβε ὁ Μωϋσῆς, καὶ προπαντὸς στὴν Ἐπί τοῦ ὄρους ὁμιλία τοῦ Κυρίου. Δυστυχῶς τὸ νόμο αὐτὸ τὸν καταπατοῦμε. Οὐδέποτε ἄλλοτε ἡ ἀνθρωπότης κατεπάτησε τὸ νόμο τοῦ Θεοῦ τόσο ὅσο ἡ σύγχρονος γενεά. Ἀμέτρητα τὰ ἀμαρτήματά μας. Ὁ αἰώνας αὐτός, τῶν πυραύλων, θὰ ὀνομασθῇ καὶ αἰώνας τοῦ ἐγκλήματος. Ἔχουμε παραβάσεις τοῦ ἠθικοῦ νόμου, παραβάσεις μικρὲς καὶ μεγάλες. Στὴν ἀνθρωπότητα σήμερα ἀρμόζει αὐτὸ ποὺ εἶπε ὁ Δαυῖδ, ὅτι «Αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ» (Ψαλμ. 37,5) ἢ ἐκεῖνο ποὺ εἶπε ὁ προφήτης Ὡσηέ, ὅτι «Ἀρὰ καὶ ψεῦδος καὶ φόνος καὶ κλοπὴ καὶ μοιχεῖα κέχυται ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ αἵματα ἐφ' αἵμασι μίσγουσι» (Ὡσ. 4,2) ἢ ἐκεῖνο ποὺ εἶπε ὁ προφήτης Ἡσαΐας, ὅτι ὅλη ἡ ἀνθρωπότης ἀπὸ τὴν κορυφὴ μέχρι τὰ νύχια εἶνε γεμάτη ἀπὸ ἔλκη, γεμάτη ἀπὸ ἀμαρτήματα (Ἡσ. 1,6).

Νοσεῖ λοιπὸν ἡ ἀνθρωπότης· τὸ φωνάζουν καὶ οἱ πέτρες. **Ποῖός θὰ τὴν θεραπεύσῃ;**

Ὅπως γύρω ἀπὸ ἓναν πολὺ βαρεῖα ἀσθενῆ, ἔτσι καὶ γύρω ἀπὸ τὸ κρεβάτι τῆς ἀσθενοῦς ἀνθρωπότητος βρίσκονται «γιατροὶ» καὶ γίνεται τρόπον τινὰ ἰατρικὸ συμβούλιο. Ἰατρικὸ συμβούλιο ἐννοῶ τοὺς κοινωνιολόγους, ψυχολόγους, φιλοσόφους, κυβερνήτας, ποὺ συσκέπτονται ἂν ὑπάρχει θεραπεία.

Οἱ γνώμες διχάζονται. Ἄλλοι, ἀπαισιόδοξοι, λένε· Δὲν ὑπάρχει πλέον θεραπεία στὸν κόσμο. Ἐκεῖ ποὺ ἔφτασε ἡ ἀνθρωπότης, παρ' ὅλα τὰ ἐπιτεύγματά της, ὁδηγεῖται πρὸς αὐτοκτονία, μὲ πιστόλι τὴν πυρηνικὴ ἐνέργεια.

Ἄλλοι εἶνε ὑπεραισιόδοξοι καὶ λένε· Μὴν ἀκοῦτε· ἡ ἀνθρωπότης προχωρεῖ μὲ γοργὸ βῆμα πρὸς μεγάλες ἐξελίξεις· ἐντὸς ὀλίγου πατοῦμε στὰ ἄστρα καὶ θὰ κατοικήσουμε ἐκεῖ. Ἐμεῖς ἐλπίζουμε σὲ θεραπεία... Κι ὅταν τοὺς ρωτήσης, ποιά εἶνε τὰ φάρμακά τους, ἔχουν συνταγὲς πρόχειρες, συστήματα ποὺ λήγουν στὰ νεώτερα εἰς —ισμός (π.χ. ἀνθρωπισμός, καπιταλισμός, σοσιαλισμός, κομμουνισμός, οἰκουμενισμός κ.λπ.). Νομίζουν οἱ ταλαίπωροι, ὅτι μὲ τέτοιες συνταγὲς καὶ χάπια θὰ θεραπευθῇ τὸ κακό.

Ἐπὶ ὑπάρχει καὶ μιὰ ἄλλη τρίτη κατηγορία ἀνθρώπων, ποὺ πιστεύουν σὲ ἓναν ἄλλο τρόπο θεραπείας. Ἀντὶ νὰ κάθεστε, λένε, σὰν τὶς γριεὲς καὶ νὰ κλαῖτε καὶ νὰ ἐλεεινολογήτε τὸν ἑαυτὸ σας, κάντε ἐπανάσταση· δὲν χρειάζονται οὔτε δάκρυα οὔτε μοιρολόγια, χρειάζονται γρόνθοι, λένε αὐτοί. Ἡ ἀνθρωπότητα εἶνε βαρῆως ἀσθενής, καὶ πρέπει νὰ μπῆ στὸ χειρουργεῖο. Αὐτοὶ φρονοῦν, ὅτι μὲ τὸ αἷμα, μὲ τὸ αἱματοκύλισμα, θὰ ἔλθῃ ἡ θεραπεία.

Τί ἔχουμε νὰ ποῦμε ἐμεῖς; Στὸ συμβούλιο αὐτὸ τῶν φιλοσόφων καὶ κοινωνιολόγων λέ-

με· Δέν συμφωνοῦμε οὔτε μὲ τοὺς ἀπαισιοδόξους, οὔτε μὲ τοὺς ὑπεραιοδόξους, οὔτε μὲ τοὺς ἐπαναστάτας. Ἐμεῖς δὲν προσκυνοῦμε ἰατροὺς ἐπιγείους. Ἐπάρχει γιατρός. Ἀποκαλυφθῆτε, κύριοι. **Γιατρός μοναδικός εἶνε ὁ Χριστός.** Στὴν θεία λειτουργία τὸν ὀνομάζουμε «*ἰατρὸ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν*», ἰατρὸν ἐν ἀπολύτῳ ἐννοία.

Ἄν μπορούσε ἡ ἀνθρωπότης νὰ θεραπευθῆ ἀπὸ τοὺς φιλοσόφους, τοὺς ἐπιστήμονας, τὸν τεχνικὸ πολιτισμὸ, ἀπ' ὅλα αὐτά, δὲν θὰ ἐρχόταν ὁ Χριστὸς στὸν κόσμον. Ἦρθε, γιατί ὁ κόσμος εἶχε ἀνάγκη ἀπὸ τὴν παρουσία του. Ἦρθε στὸν κόσμον, γιὰ νὰ συστήσῃ ἰατρεῖο καὶ νὰ δώσῃ φάρμακο ἰσχυρὸ καὶ ῥωμαλέο.

Ἰατρεῖο του εἶνε ἡ Ἐκκλησία. Γι' αὐτὸ ψάλλουμε: «*Τίς ὀδυνώμενος καὶ προσπίπτων τῷ ἰατρῷ τούτῳ οὐ θεραπεύεται;*». Ἐδῶ εὐρισκόμεθα ὅλοι ἐμεῖς οἱ ἀσθενεῖς. Ἄν ὑπάρχῃ κάποιος ἄμεμπτος, ὑγιής, ἀναμάρτητος, ἄς βγῆ ἔξω. Ἄλλὰ ὅλοι εἴμεθα ἀμαρτωλοί, ὅλοι ἀσθενεῖς, τῷ σώματι καὶ τῷ πνεύματι.

Καὶ ποιά εἶνε τὰ φάρμακα τοῦ Χριστοῦ; Ὡ τὰ φάρμακά του! Εἶνε δοκιμασμένα, ἀποτελεσματικὰ γιὰ κάθε ἀρρώστια. Καὶ ἓνα ἀπὸ αὐτά, τὸ δραστικώτερο, ποὺ καθαρίζει καὶ ἐξυγιαίνει τὸν ἄνθρωπο μέχρι τελευταίων ἰνῶν τῆς ὑπάρξεώς του, εἶνε τὸ «*Μετανοεῖτε*». Μόνον διὰ μετανοίας θὰ σωθῆ ὁ κόσμος.

Τί εἶνε ἡ μετάνοια; Ἄν ρωτήσετε ἓνα φιλόλογο, θὰ σᾶς πῆ, ὅτι ἡ λέξις εἶνε σύνθετη. Ἀποτελεῖται ἀπὸ δύο μέρη, *μετά* καὶ *νοῦς*, καὶ ὅτι τὸ πρῶτο, τὸ *μετά*, σημαίνει μετα-βολή.

Ὅσοι κἀνατε στρατιῶτες, ἀκούσατε τὸ παράγγελμα «*μεταβολή*». Ὅσοι εἴστε σωφῆρ, γνωρίζετε ὅτι σὲ ἐπικίνδυνα σημεία τοῦ δρόμου χρειάζεται ἀπότομη στροφή. Οἱ δὲ ναυτικοὶ γνωρίζουν, ὅτι στὸν ὠκεανό, σὲ φοβεροὺς κυκλώνες, ὁ πλοίαρχος διατάζει στροφή 180 μοιρῶν. Εἶνε ἡ δυσκολώτερη στροφή.

Ἐχει ἀνάγκη ἡ ἀνθρωπότης ἀπὸ στροφή ὄχι 10, ὄχι 20, ἀλλὰ 180 μοιρῶν. Καὶ αὐτὸ εἶνε ἡ μετάνοια. Στροφή ἀπὸ τὸ σκοτάδι στὸ φῶς, ἀπὸ τὸ ψεῦδος στὴν ἀλήθεια, ἀπὸ τὴν συκοφαντία στὴν τιμιότητα. Μετάνοια θὰ πῆ ἀλλαγὴ μυαλοῦ· ν' ἀλλάξουμε μυαλό.

Στὰ γκαράζ ὀδηγοῦμε γιὰ ἐπισκευὴ τὰ αὐτοκίνητα, στὰ ὠρολογιοποιεῖα ὀδηγοῦμε τὰ χαλασμένα ρολόγια. Ἐδῶ ἔχει ἀνάγκη ἐπισκευῆς καὶ ἀλλαγῆς ὁ νοῦς μας. Διότι ὁ νοῦς μας δὲν εἶνε πλέον διαυγής. Ζῆ μέσα στὴν ὀμίχλη. Εἶνε ναρκωμένους καὶ δὲν σκέπτεται

ὀρθά. Ὅλοι, μὲ τὴ «*λογική*», θὰ σᾶς δικαιολογήσουν τὰ πλέον εἰδεχθῆ ἐγκλήματα. Ρωτήστε τὸ φιλάργυρο, καὶ θὰ ὑπερασπισθῆ μὲ ἀκαταμάχητα ἐπιχειρήματα τὴν φιλαργυρία του. Ρωτήστε τὸν πόρνο καὶ τὸ μοιχό, καὶ θὰ σᾶς δικαιολογήσῃ πλήρως τὰ ἐγκλήματά του. Γιατὶ ἔπαυσε πλέον ὁ νοῦς νὰ σκέπτεται ὀρθά. Ἡ σκέψι, τὸ ἐσωτερικὸ τοῦ ἀνθρώπου, πρέπει νὰ ὑποστῆ ριζικὴ ἀλλαγὴ.

Μετανοεῖτε λοιπόν. Ὅλοι. Μετανοεῖτε, γέροντες συνηλικιώτες μου, γιὰ τὶς ἁμαρτίες τῆς νεότητός σας. Μετανοεῖτε, νέοι καὶ παιδιά, γιὰ τὶς ἀταξίες, ποὺ ἀσχημίζουν τὴν ὠραία ἡλικία σας. Μετανοεῖτε, ἄνδρες ὄριμοι, γιὰ τὶς πράξεις σας. Μετανοεῖτε, γυναῖκες, ποὺ σὰν νυκτερίδες πετᾶτε στὰ σκότη τῆς ἁμαρτίας. Μετανοεῖτε, γονεῖς, γιὰ τὴν ἀθλία τακτικὴ ἔναντι τῶν τέκνων σας. Μετανοεῖτε, τέκνα, γιὰ τὶς ὕβρεις ἔναντι τῶν γονέων σας. Μετανοεῖτε, πλούσιοι, γιὰ τὶς ἀδικίες, τὶς ἀσπλαχνίες, τὴν πλεονεξία καὶ τὴν ἐκμετάλλευσι τοῦ λαοῦ μας. Μετανοεῖτε, μικροὶ καὶ μεγάλοι, δάσκαλοι καὶ καθηγηταί, φιλόσοφοι καὶ ψυχολόγοι, ἰατροὶ καὶ λοιποὶ ἐπιστήμονες, κυβερνήται καὶ λαός, ὅπαδοι πάσης παρατάξεως. Ἀλλάξτε τρόπο ζωῆς.

—Μὰ θὰ μᾶς συγχωρήσῃ ὁ Θεός; ἐρωτοῦν.

Δώστε του τ' ἁμαρτήματά σας. Ἐὰν συγκεντρωθοῦν τ' ἁμαρτήματα ὅλου τοῦ κόσμου, θὰ σχηματισθῆ ἓνας Ὀλυμπος. Ἐνας Ὀλυμπος ὄχι ἀπὸ πέτρες καὶ θάμνους, ἀλλὰ ἀπὸ κάρβουνα ἀναμμένα. Φαντασθῆτε ἓναν Ὀλυμπο ἀπὸ κάρβουνα, καίόμενον καὶ φλεγόμενο. Ποιός μπορεῖ νὰ τὸν σθῆσῃ;

Καὶ ὅμως! Ῥίξτε τ' ἁμαρτήματα ὅλα στὸν ὠκεανό· καὶ ἡ φωτιὰ δὲν θὰ νικήσῃ τὴ θάλασσα, ἡ θάλασσα θὰ νικήσῃ τὴ φωτιὰ. Ποιά εἶνε ἡ φωτιὰ; Οἱ ἁμαρτίες· οἱ δικές μου, οἱ δικές σας, τοῦ κόσμου ὅλου. Καὶ ποιά εἶνε ἡ θάλασσα; Ὡ χριστιανοί μου, πιστεύσατέ το· ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ ἀπέραντος εἶνε τὸ ἔλεος, τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ. Μέσα στὴ θάλασσα αὐτὴ πέφτουμε καὶ καθαρίζομεθα. Ἐὰν ὁ Χριστὸς δὲν ἐθουσιάζετο, οὔτε ὁ ληστής μπορούσε νὰ πῆ τὸ «*Μνήσθητί μου, Κύριε*» (Λουκ. 23,42), οὔτε κανένας ἄλλος. Ἐλπίζουμε στὸ θεῖο ἔλεος, ἐλπίζουμε στὴ φιλανθρωπία του.

Ἄδελφοί μου, κάνετε στροφή πρὸς τὸν Κύριο. Ὅν, παῖδες, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

**† Ὁ Φλωρίνης, Πρεσπῶν & Ἐορδαίας
Αὐγουστίνος**